

62137967-1	02/02/2018	מַעְרִיב - סופהשבווע	עמוד 10	1/4	18.19x33.97
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790					

בן כספית

מלחמת העולמות

דווקא בשבוע שבו נפרדנו מאחד מסמליה המובהקים של הציונות, קם אחד ממבשריה של מדינת ההלכה המתגבשת מתחת לאפנו, והכריז מלחמה על צבא ההגנה לישראל ■ קחו את 55 השניות של הקלטת שרה נתניהו, תכפילו ב־40, ותמצאו את קלטת מוניק בן־מלך ■ ועל גבאי, לבני, יולי אדלשטיין ומפלגת קדימה, שעשויה אולי לשוב מן המתים

1

משיחי השקר

שני דברים קרו השבוע כמעט בבת אחת. חיים גורי, משורר תש"ח ומסמליה המובהקים ביותר של הישראליות והציונות, שבראו את המדינה כנגד כל הסיכויים ב־1948, הלך לעולמו בשיבה טובה מאוד. ממש למחרת הרב שמואל אליהו, ממבשריה המובהקים ביותר של מדינת ההלכה המתגבשת כאן מתחת לאפנו, הכריז מלחמה על צבא ההגנה לישראל. שני אירועים, דבר והיפוכו, שהתרחשו כמעט במקביל ומדגימים את מלחמת התרבות הניטשת בישראל.

מקובל לקבוע שמלחמת הקוממיות, שבמהלכה איבד היישוב אחוז אחד מהאוכלוסייה בקרבות הנואשים נגד צבאות ערב, הייתה הקשה במלחמות ישראל. נדמה לי שמלחמת התרבות הנוכחית קשה אף ממנה, מסיבה פשוטה: קשה יותר להילחם באחים. קשה יותר להילחם בערכים. כשיורים על הנגמ"ש, אפשר להשיב אש לעבר מקורות הירי. כשיורים בתוך הנגמ"ש, כולם נפגעים.

כה אמר הגאון, "הרב" שמואל אליהו, רבה הראשי של צפת, בכנס משפט עברי שנערך ביום רביעי השבוע: "הרמטכ"ל מותח את החבל איתנו, והוא צריך להבין שחבל שאתה מותח אותו יכול לבסוף להיקרע. שמעתם כולכם את דובר צה"ל, איך הוא משקר ומעוות נתונים כדי לשווק את האג'נדה שלו. יש פה מלחמה. במלחמה הזו אפשר לנצח וצריך לנצח. בסוף צריך לדעת שהתלמידים הם בידים שלנו ולא בידים שלהם. גם התלמידות קיבלו את החינוך להקרבה במוסדות שלנו".

שאלתי את עצמי איך, למען השם, הצלחנו להקים כאן מדינה בלי עזרתו של האיש הזה? איך העז קומץ של 600 אלף יחפנים, מגובים בקילוח דקיק של פליטי שואה, לחולל כאן נס (אמיתי) תחת מתקפות בלתי פוסקות

של פלסטינים וצבאות ערביים במלחמה שנמשכה שנתיים וגבתה את חייהם של 6,500 לוחמים, וכל זה בלי הסיוע של עדת הרבנים שלוחי הרסן האלה? איך הגיע בנימין זאב הרצל לרעיון המוטריף לקבץ את היהודים מהגולה, להרכיץ בהם עברית, ללמד אותם חקלאות ולייצר את הציונות? איך הוא הגה את החלום הזה בלי להיוועץ באחד ממשיחי השקר דוגמת הרב אליהו? ואיך גבר היישוב היהודי, עם כמה רובים צ'כיים ושלוש "דוידקות", בלי חיל אוויר או שריון משמעותי, בלי בעלת ברית כמו אמריקה וכמעט בלי תחמושת, על חמישה צבאות ערביים שהתנפלו עליו ברגע שהכריז על מדינה, ללא הדיכוייה של "אלוהי צבאות" שמכרסמת עכשיו את יסודותינו מבפנים? וברצינות: איזה מזל שהם לא היו כאן, בתצורתם הנוכחית, ב־1948.

צוואתו של חיים גורי היא שנמשיך להילחם. שלא ירפו ידינו. נכון, הבלורית לא מה שהייתה פעם וגם לא התואר, אבל אין ברירה אחרת. כשבאיראן מתפשטת "מחאת החיג'אב" ונשים אמיצות נעמדות מול מתקנים ממשלתיים, מסירות את החיג'אב מעל ראשן ומנופפות בו בהתרסה, דווקא כאן אצלנו, בדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון, במעוז ההומניזם והליברליות אשר בלב הלבנט, במדינת המופת שהקימו היהודים, מתרחש תהליך הפוך. כתות חשוכות מנסות להמציא את הציונות מחדש, לתבוע קניין על מה שלא שלהן, לאיים על ראש המטה הכללי של צבא ההגנה לישראל שהוא "מותח את החבל" ולהתנהג כאדוני הארץ.

לא, אדון אליהו. אתה לא אדון הארץ. אתה בקושי רב הרב של צפת. ומה שקרה בצפת בעשורים האחרונים, כמו מה שקרה בטבריה, העיר שבה נולד אבי, ממחיש את התהליך שאתה וחבר מרעין מנסים לחולל בארץ כולה. אז זהו, שלא ניתן לכם. את המשכורת והתנאים המופלגים שאתה שואב מקופתה של המדינה שהקימה הציונות של הרצל, ז'בוטינסקי, כצנלסון, יצחק שדה, דוד בן־גוריון ויצחק רבין, כנראה שאי אפשר

לשלול ממך. אבל את הנכסים שהצלחנו לייצר כאן לא נניח לך להרוס.

2

"הרב", הבן והקצין

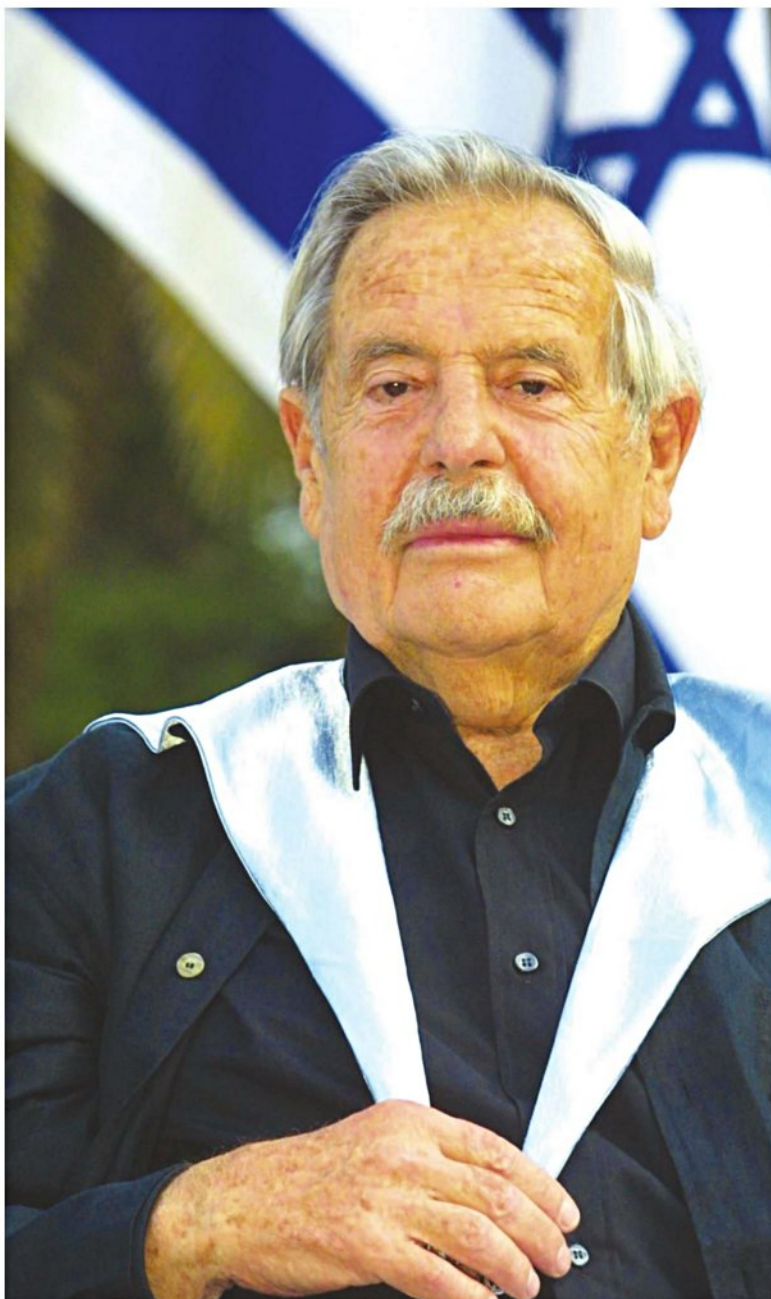
בצה"ל שינו השבוע טקטיקה. במקום לענות על כל השפרצת הבל מצדו של רב כזה או אחר, בצבא העדיפו להבליג. נדמה לי שזה מהלך נכון. כשהרמטכ"ל עונה ל"רב" אליהו, זה מוריד מכבודו של הרמטכ"ל ומגדיל מאוד את קטנו של הרב אליהו.

הטקטיקה שלי, לעומת זאת, היא לא להבליג. לפני שבועיים סיפרתי כאן את הסיפור המשעשע על בנו של הרב אליהו, המשרת כ"מש"ק מוניות" בתחנת הרדיו גלי צה"ל. כן, יוצא חלציו של זה שמזהיר מפני "יחידות מעורבות" רחמנא לצלן, שמגן בגופו על בנות ישראל מהשמד הצפוי להן באוהלי הצבא, משרת ביחידה הכי מעורבת ויש אומרים גם ש"הרב" אליהו בעצמו הרים סיפרתי גם ש"הרב" אליהו בעצמו הרים טלפון ערב מועד הגיוס של בנו לקצין בכיר בצה"ל וביקש ממנו לקלוט את הבן ביחידת דובר צה"ל אשר בקריה בתל אביב המשוקצת. בעקבות הפרסום הזה שיסה בי אותו "רב" את עדת עיתונאי החצר שלו. הם עיתונאים בערך כמו שהוא רב. למדתי מהם שהסיפור אינו נכון והותקפתי על כי לא ביקשתי את תגובתו של הרב קודם פרסומו.

בעניין התגובה, הם צודקים. אכן לא ביקשתי תגובה. זה היה אקט מחאה פרטי. סברתי שמי שלא מבקש תגובה מראש המטה הכללי של צה"ל לפני שהוא דורש את פיטוריו (על בסיס אינפורמציה מפורקת), לא ראוי שיבקשו ממנו תגובה. יכול להיות שטעיתי. אז השבוע ביקשתי תגובה, ולא קיבלתי. וגם בדקתי את הסיפור פעם נוספת. השיחה עם הקצין התקיימה, כל הפרטים שפורסמו כאן נכונים. הקצין הבכיר אף סיפר עליה לקצינים נוספים פעמים רבות. עכשיו אני צריך להחליט למי להאמין: לאליהו, שמתנגד ליחידות מעורבות ושולח את בנו לשרת בהן, או לקציני צה"ל הבכירים, המוכרים לי היטב.

צוואתו של חיים גורי היא שנמשיך להילחם. שלא ירפו ידינו. נכון, הבלורית לא מה שהייתה פעם וגם לא התואר, אבל אין ברירה אחרת. כשבאיראן מתפשטת "מחאת החיג'אב", דווקא כאן אצלנו, בדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון, במעוז ההומניזם והליברליות אשר בלב הלבנט, במדינת המופת שהקימו היהודים, מתרחש תהליך הפוך

12.38x30.91	2/4	עמוד 11	טופהשבווע	02/02/2018	62137992-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

לא סופרות את "רבני אליהו" למיניהם. הן רוצות לתרום, הן יכולות לתרום, חלק מהן מתנדבות ליחידות קרביות ובניגוד לאגדה האורבנית, השירות לא מעביר אותן על רתן או מחליש את אמונתן. להפך. הנוער הזה ערכי, מסור, משרת בשמחה. כמה מרבניהם, אינם ראויים להם.

ודבר אחרון בעניין הזה: כש"הרב" אליהו משתלח בראש המטה הכללי ופוקד עליו "לא למתוח את החבל", כדאי שיידע שגדי איזנקוט גדל בבית דתי ובאווירה מסורתית. בניגוד לכמה מקודמיו, הוא לא חילוני אפיקורס להכעיס. הוא איש צנוע, שהדבר האחרון שהוא רוצה לעשות בחייו זה להסתבך במלחמת דת או אמונה. ראש אכ"א, אלוף מוטי אלמוז, הולך כל שבת לבית הכנסת. אלה עובדי ישראל שמנסים לשמור את העם. כמה טוב שביטחון המדינה נמצא עדיין בידיים שלהם. בבחירה בין צה"ל לאלוהי צבאות אני מעדיף את צה"ל. עליו אני סומך שיגיע, גם כשקשה.

כלומר, אין דילמה.

"הרב" אכן התקשר לקצין הבכיר. הייתה ביניהם היכרות שטחית מאוד. סוג של "שלום שלום" באירוע או שניים. השיחה הלכה, פחות או יותר, ככה (ממש לא מילה במילה): הבן שלי עומד להתגייס, בישר "הרב" לקצין, ופירט את נתוני הבן, שהפרופיל שלו אינו קרבי (זהו תנאי מקדמי בקבלה לדובר צה"ל או גלי צה"ל). הקצין אמר יופי, למה שלא תשלח אלי את הילד, אבדוק את הנתונים ואם הכל מתאים והוא אכן ללא פרופיל קרבי, נזמן אותו למסלול המיונים. לא, אמר "הרב", לא מיונים. זה ילד מוכשר, מיוחד, אתם תיהנו ממנו מאוד בדובר צה"ל. אין כזה דבר אצלי, ענה הקצין, אצלנו לא נכנסים מהחלון, רק מהדלת. חייב מיונים כמו כולם. וככה זה נגמר. הילד לא בא למיונים, אבל בסוף קומבנה לה הקומבינה והוא הגיע לגלי צה"ל, שזה כמו דובר צה"ל, רק עוד יותר מעורב ועוד יותר פרוץ.

חשוב להוסיף: הקטע הזה אינו מכוון להמוני חובשי הכיפות הסרוגות, צעירי הציונות הדתית, המשרתים בצה"ל. הם מהווים היום חלק חשוב משדירת הלוחמים והמפקדים בצבא ההגנה לישראל. קשה לדמיין את צה"ל בלעדיהם. למרבה המזל, הם לא מתגייסים, משרתים, מקריבים ונותנים את המקסימום בזכות "הרב" אליהו. אותו כנ"ל, רק הרבה יותר, בנוגע לשירות הבנות הדתיות. מספרן ממריא בשנים האחרונות. הן

3 פנס בודד

כמה חבל שההבלים האלה מקלקלים את הפרידה מחיים גורי. הפרידה ממנו עצובה, לא בגלל האיש עצמו. הוא הלך מאיתנו בגיל

62138015-6	02/02/2018	מערב - סופהשבע	עמוד 11	3/4	22.03x30.95
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

גורי, אליהו ושרה נתניהו
צילומים: הדס פרוש, פלאש 90

הידועה לכל שהיא נוטלת חלק פעיל בקבלת ההחלטות, העובדה שהיא או מצבה משפיעים באופן ישיר על מצבו של מקבל ההחלטות האמיתי שנבחר על ידי הציבור, כל אלה לא הותירו ספק.

כמה עצוב היה לראות את מצעד מלחכי הפנכה שחרשו את האולפנים בצקוקי לשון על "אובדן הפרטיות". בעידן שבו פייסבוק, גוגל ומפלצות הרשת האחרות יודעות עלינו יותר ממה שאנחנו יודעים על עצמנו, הם מנסים עכשיו לבטל את זכותו של כל אדם להקליט שיחה שבה הוא משתתף בשם ה"פרטיות". הזכות הזו מאפשרת לנו להחזיק כאן, עדיין, עיתונות חוקרת. הזכות הזו מאפשרת לאזרחים להגן על עצמם מפני רודנותן של חברות הענק ומספקי השירותים למיניהם. הזכות הזו מסייעת למשטרה לפצח פשעים. הזכות הזו אפשרה לציבור, השבוע, להיווכח במו אוזניו בפעם הראשונה איך נשמעות התופעות שמתוארות כאן כבר שני עשורים.

כל אלה שסברו שהתיאורים הפלסטיים שקראו על מעללי הפירסט ליידי מוגזמים, מבינים עכשיו שהם היו מינוריים יחסית למה שבאמת קורה. הסיפורים העיתונאיים קרמו פתאום עור ודציבלים שהשמיטו את הלסתות של הספקנים ביותר. הרי התנהגותה

פי גורם בכיר באתר, לא שולם עבור הקלטת סכום כסף כלשהו. הם האזינו לה, התאוששו, שיקמו את עצב השמיעה והחליטו, כמעט מיד, שאי אפשר לא לפרסם את זה. החלטה מקצועית נכונה. אין כלי תקשורת במדינה דמוקרטית כלשהי שיכול היה לא לשדר קלטת כזו. אה, נכון, "ישראל היום" לא היה משדר. ואולי גם "וואלה" של לפני שנתיים. פרסום הקלטת מהווה גם, לפיכך, הכרזת עצמאות של האתר, שעזב אותנו מתישהו לטובת אתרוגה של המשפחה המלכותית, אבל חזר לפני יותר משנה, ובגרול.

עורך "וואלה", אבירם אלעד, החליט להמתין שבוע עד שיסתיים ביקור סגן הנשיא פנס בישראל, ועד שנתניהו יחזור מדאבוס. לא ראוי לשדר דבר כזה כשראש הממשלה עושה בשליחות מדינית בחו"ל ועוד נפגש עם נשיא ארה"ב. אז כשיביי הגיח בתחילת השבוע לחופשת מולדת קצרה, הם פרסמו את זה. למחרת הוא כבר המריא לסוצי, בעוד הטראפיק של "וואלה" ממריא לירח.

במהלך השבוע שקדם לפרסום, נוהל העניין כמו מבצע צבאי. מספר שותפי הסוד היה קטן מאוד, והם הוחתמו על טופסי סודיות. המנכ"ל או הבעלים של האתר לא היו כלופ ועודכנו רק בבוקר הפרסום. אף אחד לא ניסה להתערב או למנוע אותו. הייעוץ המשפטי היה חד-משמעי: אין מניעה לפרסם את הקלטת. גם הרעות המקצועיות. לא הייתה דילמה כלשהי. הדומיננטיות של ה"פירסט ליידי", העובדה

מופג באמת. הוא הגשים כמעט את כל חלומותיו וחתום על הפסקול של קוממיות ישראל בארצו אחרי 2,000 שנה. העצב מחלחל לנשמה בגלל התחושה שעם לכתו נסתם הגולל גם על החלום. על סיכוייה של ישראל להפוך לחברת המופת שאותה הגו מייסדיה. החשש שבמקום חיים גורי, הולכים ומשתלטים על נשמתה של המדינה הזו אנשים כ"רב" אליהו.

אין כמעט שיר של חיים גורי שעם הישמע צליליו הראשונים לא תתפשט בגופי צמרמורת. מילותיו מנציחות את ההוד, ההדר והמאבק הרה הגורל שניטש כאן לפני 70 שנה, על הניסיון השלישי לייסד לעם היהודי מדינה בארצו. ואחרי כל זה, את צמרמורת העונג והגעגועים המרטיטה ביותר אקבל תמיד כשמתחילים להתנגן צליליו של "פנס בודד". שיר לכאורה קטן, זניח, שלא מתעסק בשיירות לירושלים, בגופותינו המוטלות, אלא בילדותנו הקדומה ההיא, לאורו של הפנס הבודד, בקצה הרחוב. יש מצב שהפנס הזה כבה.

4

ה"פירסט ליידי"

"וואלה ניוז" קיבלו את הקלטת הלוהטת כשבוע ימים לפני שהעלו אותה לרשת. על

62138016-7	02/02/2018	מַעְרִיב - סופהשבוע	עמוד 12	4/4	24.68x31.57
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציורו - 80790					

עצוב היה לשמוע את שרת המשפטים איילת שקד, אישה אמיצה בדרך כלל, מנסה לגמגם את התזה על "אובדן הפרטיות". אף על פי שכל שרי הממשלה, כל חברי הכנסת, כל היועצים, המקורבים, השתדלנים ומלחכי הפנכה יודעים את האמת, שקד יודעת אותה טוב יותר. היא עצמה הייתה שם. היא ראתה את האימה מקרוב

>>>

של הגברת הגיעה כבר לכמה טריבונלים שיפוטיים. עכשיו אפשר להבין מדוע האמינו הרכבי השופטים לסיפוריהם מסמרי השיער של הניצולים. אפילו השופט כתביעה האחרונה של שירה רבן יכול להבין עכשיו מדוע השתמשו עורכי הדין בביטויים הקשים שבהם השתמשו בכתב התביעה (שאותו דרש לתקן, משום מה). שום דבר לא ישווה להאזנה. כששומעים, מבינים.

עכשיו קחו את 55 השניות של הקלטת הזו ותכפילו ב-40, תמצאו את קלטת מוניק בן-מלך. והיו עוד קלטות. ישנה ההקלטה שהקליט את הגברת פעיל הליכוד שמשון דרעי בשנת 2000, שם היא צוחצח "בשביל מה להתאמץ, נרד מהארץ ושהמדינה תישרף". וישנו סיפור ההתנפלות שלה על היועצת המשפטית במשרד ראש הממשלה שלומית ברנע, שנחשף כאן לפני יותר משנה. וישנה ההתנפלות שלה על העיתונאית לילך ויסמן במטוס ראש הממשלה. וכל זה הוא אפס קצהו של קרחון ענק וצרחן שמאיים להחריש את כל באי "בועת הטרלול" בבלפור. הציבור צריך לדעת את כל זה, ולשמחתי בשנים האחרונות האמת מתחילה לצאת לאור.

הכי עצוב היה לשמוע את שרת המשפטים איילת שקד, אישה אמיצה בדרך כלל, מנסה לגמגם את התזה על "אובדן הפרטיות". אף על פי שכל שרי הממשלה, כל חברי הכנסת, כל היועצים, המקורבים, השתדלנים ומלחכי הפנכה יודעים את האמת, שקד יודעת אותה טוב יותר. היא עצמה הייתה שם. היא ראתה את האימה מקרוב. אגב, מראה עיניים מחזק מאוד את משמע האזניים. מדובר בחוויה לא מומלצת. אבל שקד, שלא יכולה לעלות על מטוס ראש הממשלה (השייך לכולנו) או להיכנס למעון ראש הממשלה (כנ"ל) בגלל אותה לידי, נאלצה להגחיק את עצמה בשידור חי (אצל רזי ברקאי ורינה מצליח השבוע), ולפספס הזדמנות להגיד פעם אחת ולתמיד את האמת (שאותה אמר בזמנו שותפה נפתלי בנט, עם ה"סדרת טרור"). כמה חבל.

לפני כשבועיים, לאחר שידור הקלטת

הקודמת ובה מבחר ממכתמיו של יאיר נתניהו במהדורה המרכזית (ערוצים 12 ו-13), כתב חברי עו"ד נדב העצני ב"מעריב" מאמר ובו שאל "האם התקשורת הייתה מפרסמת גם הקלטה של סוניה פרס?"

העצני, איש ישר ואמיץ בדרך כלל, נפל כאן על השוואה מופרכת במיוחד. על שמעון פרס אפשר להגיד הכל, וגם אמרו. בענייניה של סוניה, הקונצנזוס מוחלט. ובכן, לידעתך, נדב: התקשורת מעולם לא הייתה מקבלת הקלטה של סוניה פרס מספרת מדוע החליטה להיפרד מבעלה ולזנוח אותו לאנחות לאחר שנבחר לתפקיד נשיא המדינה. הסיבה פשוטה: היא מעולם לא החזיקה רכב שרד ממשלתי. היא נהגה כל חייה על טראנטע, בעודה עושה דרכה מפעילות צדקה כזו לאחרת. ביום שבו נבחר פרס לתפקיד נשיא המדינה היא הודיעה לבית הנשיא שהיא מסרבת לקבל רכב, נהג, מזכירה, מאבטח או לשכה. רק אחר כך היא החליטה להיפרד מפרס ולהישאר בתל אביב. ההחלטה הראשונה הייתה להימנע מכל סוג של שררה ממלכתית או שרד כלשהו.

זאת, ועוד: במהלך כל השנים שבהן היה בעלה שר בכיר, ראש אופוזיציה או ראש ממשלה, היא נמנעה מהגיגונים הללו בכל כוחותיה. היא נהגה, כאמור, ברכב פרטי, סירבה שיסיעו אותה או ייקחו אותה או ישרתו אותה והתרחקה מהתקשורת כמו מאש. היא לא רצתה להיות פירסט ליידי, אף על פי שהייתה יכולה להיות (כאשת הנשיא), והיא לא קיבלה מתנות מאף אחד. סוניה פרס לא רדפה אחרי הכבוד, לא צעקה עליו, או על מישוהו אחר, לא התעמרה בחלשים (להפך, תמיד עזרה להם בסתר) ואף אחד לא קיבל הוראה לכנות אותה "הגברת". קראו לה סוניה. סתם ככה.

אבל יש עוד: מתברר שיש חברים שמתכננים להפיח חיים במותג המנוח "קדימה". בשבוע שעבר התקיים כנס של קבוצת קצינים במילואים ואנשי עסקים, שמתאגדת סביב מסמך מכונן שעיקריו הם "היערכות מחודשת בירושלים ויהודה ושומרון". ישראל, קובע המסמך, צריכה לקבוע את גורלה ואת גבולותיה בעצמה, ולא להישאר נתונה לחסדי הפלסטינים. צריך להכריז על תוואי גדר ההפרדה כקו הגבול דה-פאקטו, להשלים את כל הפרצות בגדר ולהפסיק את ההשקעות ביישובים שמעבר לה. בירושלים, מדובר על תוכנית חיים רמון ל"הצלת הבירה", כלומר ההפרדות מהכפרים הפלסטינים. הרוח החיה של ההתארגנות הזו היא תא"ל במילואים צביקה אורן, לשעבר יו"ר התאחדות התעשיינים. בכינוס, שנערך אצל איש העסקים יוסי סמירה, השתתף כמובן חיים רמון, השתתפו גם האלופים במילואים יוסי פלד וחיים ארז, המפכ"ל לשעבר רפי פלד, הטייס יפתח ספקטור ואנשי העסקים יצחק בזרנו ושלום זיידלר. עם התומכים נמנים גם שלום שמחון, לשעבר עבודה, שמואל פרנקל ונוספים. אין לי מושג אם הנוכחים מאמינים באמת שהציבור מתגעגע למותג "קדימה" או אם יש ואקום במרכזה של המפה הפוליטית, אבל ההתארגנות עושה רושם רציני.

היא לא היחידה. יש דיבור על חיבור בין אלוף במילואים גדעון שפר לראש עיריית ירוחם, איש העבודה מיכאל ביטון, וגם לבתו של הרב עובדיה המנוח, עדינה בר שלום. בכל מקום אנשים מתארגנים, מתאגדים, מתאספים ומנסים לעשות מעשה. מה ייצא מזה בסופו של דבר אף אחד לא יודע. מה שכן, זה מה שיפה בדמוקרטיה. ❖

bencaspit5@gmail.com

פרופ' אריה אלדד מארח את בן כספית לרגל השקת הספר "נתניהו. ביוגרפיה" // המוסף

5 קדימה, זוכרים?

עדיין אין תאריך לבחירות, אבל תכונה יש ויש. אבי גבאי כבר מצולק. לאחר תקופת חסד קצרה, מתחילים החברים לחזור את גבו של המנהיג, לקראת הקתרוזים הצפוי בהדחה כזו או אחרת, לפני או אחרי בחירות. ציפי לבני, כפי שכבר דווח בכמה מקומות, מתחממת על הקווים ומתעודדת מפריחה מאוחרת בסקרי עומק. בליכוד החזית בין יולי אדלשטיין לנתניהו רותחת. כפי שפורסם כאן לפני שבועות ארוכים, אדלשטיין נתפס על ידי מי שנתפס כאופציה מעניינת להחלפת נתניהו, ולו באופן זמני. הקלטת מדבריו שהודלפה לרדיו (כאן) בשבוע שעבר הפכה את בלפור למרקה והעלתה את מפלס הטינה והדציבלים ב"סכיבת ראש הממשלה". זו אחת הסיבות לכך שנתניהו חידש את יוזמתו להשתלט גם על טקס הדלקת המשואות ביום העצמאות הקרוב.